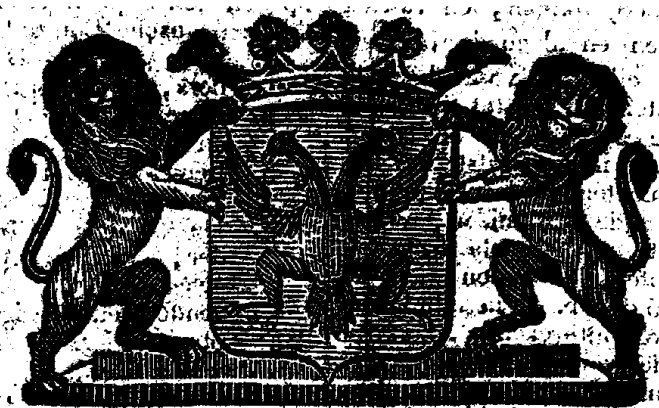

Donderdag

den 5 October.

WEENEN, den 25. September.

De Oostrijksche bezetter geeft de volgende berichten uit Griekenland: Eene poging der Grieken, om het door de Turken belegerde kasteel van Athene te ontzetten, is ten eenenmale mislukt. Een ooggetuige, die zich gedurende dit voorval in de golf van Athene heeft bevonden, en vervolgens te Tino is aangekomen, meldt daaromtrent onder den 28. Augustus van dat eiland, het volgende:

Om het door den vijand ingesloten kasteel van Athene te ontzetten, en om de vereenigde troepen van Reschid en Omer pacha, welke bij het belegeren van Athene in vele darpen en buurtschappen hebben in bezit genomen, tot eene terugtogt uit deze streken te noodzaken, verzamelden zich, na voorafgaande afspraak, de taktikers of geregelde troepen van Fabvier, de ongeregelde benden van Vasso en die van den Atheenschen kapitein Lecca, alsmede eenige honderden Albanezen onder Karaiskaki, op Salamis, onder het opperbevel van laatstgenoemden aanvoerder, en landden, ten getale van 4000 man, op den 16. Augustus (alzoop daags na het innemen der stad Athene door de Turken) bij Leysina (het oude Eleusis) tusschen Megara en Athene. Zij kwamen in den nacht tot aan den ingang der vlakte; door de onteenigheid der aanvoerders en de geringe moed der Palikari (woordelijk jonge helden), die zich niet in de vlakte wilden wagen, verloren zij den gunstigen oogenblik der verrassing bij eene eersten aanval. Fabvier wilde over de vlakte voortrukken, en het lijdt geen twiifel, of de Grieken zouden, met eenige hardigheid en samenwerking, de ver uit een verspreide Turken overvallen, en zich van alle belegeringsmiddelen meester gemaakt hebben, in plaats daarvan bleven zij werkeloos in hunne stelling, en lieten den Turken tijd, zich te verzamelen, en van hunne zijde den volgenden dag aan te vallen.

De Palikari hielden zich, als gewoonlijk, achter schansen of muurwerk, waarin zij zich vastgezet hadden; de taktikers alleen stonden in het open veld, aan het vuur van den vijand blootgesteld; er werd tot aan den avond met nagenoeg gelijk verlies aan weerskanten geschenikt. De Grieken hadden nog altijd, hoewel onder niet zoo gunstige omstandigheden als den vorigen dag, kunnen doorbreken. Karaiskaki en Fabvier, de moedigsten en kloeksten bij de geheele expeditie, beraadden eene gecombineerden aanval der palikaris en taktikers; daar echter de eersten volstrekt niet in het vuur wilden, maar veeleer begonnen te wijken, geraakten ook de anderen in wanorde en vloten in aller zij naar Eleusis, om zich weder in te schepen, wapenen en randsels wegwerpende, en twee stukken geschut met drie vaandels aan de Turken achterlatende, die ten gelukke voor de Grieken, de vlugtelingen niet vervolgden.

FRANKFORT, den 1. October.

Volgens een berigt uit Cagliari den 1. September, in het Oostenrijksche dagblad van Triest geplaatst, is eene stoomboot, onder Engelsche vlag, komende van Londen, welke 40 dagen te Cagliari had vertoefd om het weerslag te wachten, den 26. Augustus van daar naar Griekenland vertrokken. Den 28. was in de haven eene goelet onder Engelsche vlag aangekomen, aan boord van welke men zonde dat lord Zachrane zich bevond. De stoomboot niet aangetroffen hebbende, was de goelet weder vertrokken, zoo men dacht naar Griekenland.

Berigten uit Konstantinopel, van den 8. September, door buitengewone gelegenheid ontvangen, melden, dat de Porte in geene geringe verlegenheid is gebracht door eene nota, welke de heer van Minciakij den 4. dier maand heeft overhandigd, ten aanzien der vorderingen van Rusland. Dezelve is in 82 artikels vervat, maar kan eigenlijk tot drie hoofdpunten teruggebracht worden. Deze zijn: 1.) de questie van de Aziatische vestingen, aan de linie van den Phasis, waarvan er Rusland geene teruggeven wil; 2.) de regtsbetrekkingen van Moldavie en Wallachije, aan welke Rusland, om deze landen aan de knevelarijen der Porte te onttrekken, een uitvoerig artikel in het eind-traktaat toewijden wil; en 3.) de burgerlijke en godsdienstige aangelegenheden der Serviers. Bij de ontvangst dezer peremptoire verklaring van Rusland, welke met de bijvoeging overgegeven werd, dat uiterlijk den 25. September het antwoord te Ackerman zijn moest, waren de Turksche commissarissen zoo verslagen, dat zij eerst hunnen wensch te kennen gaven, Ackerman dadelijk te verlaten. Geest het intusschen schijnt, hebben zij, nadat hun van de Russische zijde vrijwel eene eskorte tot de terugkeering naar Moldavie aangeboden was, de verantwoordelijkheid van het vertrek en het afbreken der conferentien niet op zich nemen willen, maar er zich bij bepaald, eene verlenging van den termijn te vragen, om instructien uit Konstantinopel te kunnen bekomen. De Russische commissarissen verlangden daarop den termijn tot den 7. October, en verzochten tevens den heer van Minciakij alles aan te wenden, ten einde door den reisellendi een voldoende antwoord gegeven wierd. De Russische tolk gaf bij de nota van den heer Minciakij tevens een overzicht van de onderhandelingen te Ackerman en verklaarde, dat wanneer niet uiterlijk den 7. October alle artikels door de Porte aangenomen waren, de Russische ar-

me de Porte zou overtrekken. Zoo is, volgens geloofwaardige berichten, de stand der betrekkingen tusschen Rusland en de Porte. Het is nauwelijks te denken, dat de Porte in hare tegenwoordigen omstandigheden Ruslands vorderingen zal aestaan, ofschoon de Grieken en eenige Poolische Turken verspreiden, dat het geenszins Ruslands ernstig voornemen om oorlog te beginnen. De Franken van hunnen kant houden het daarvoor, dat Rusland overal slechts na voorafgaande overeenkomst met de groote Mogendheden handelt.

FRANKFORT, den 30. September.

Bergsteren avond werd hier eene onverwachte tijding ontvangen, welke Z. K. H. den groot hertog, benevens het groot-hertogelijke huis in den diepsten rouw dompelde. H. M. de Koningin, Frederica van Zweden heeft een leven, even merkwaardig als hare voortreffelijke deugden, als door droevige lotgevallen, geteeld. Hoogdenkerker gezondheid was sedert langen tijd aan het kwijnen, de teekenen van waterzucht in de borst kwamen hoe langer zoo meer te voorschijn, en verjuddelen de onophoudelijke zorgen en hulp der kundigste geneesheeren. Om den invloed van den winter, dien men voor haar gestel nadeelig beschouwde, te ontwijken, had men het raadzaam geoordeeld, haar een zachter lichtgestel te laten bewonen, en zij vertrok alzoo naar Nice.

Hunne Koninkl. Hoogheden Prins Gustavus en de Princessen Amelia en Cecilia van Zweden vergezelden hunne geliefde moeder. H. M. de Koningin weduwe van Beieren, hare teeder beminde zuster, ging haar met de Princessen Maria en Louisa te Lausanne opzoeken, waar men besloten had, eenigen tijd te vertoeven. Het begin der reis deed de gunstigste hoop opvatten; reeds was de dag van vertrek naar Nice bepaald, toen eene schielijke verandering in den toestand der doorlichtige zieke de levendigste ongerustheid verwekte; doch deze week weder voortdurend nieuwe hoop. Deze was echter van korten duur. Eene toekennende ziekteking openbaarde zich, en den 25. dezer, des avonds kwartier voor 7 uur, ontsliep deze vorstin, te Lausanne, in de armen harer kinderen en harer zuster.

LONDEN, den 30. September.

Over de leening, welke in Engeland ten behoeve der Grieksche regering, is gedaan, is door den graaf Alerino Palma een geschrift uitgegeven, waarvan wij het volgende zullen mededeelen. De heeren Ricardo, Ellice, Hobhouse en Sir Fr. Burdett worden daarin bijzonderlijk geheeld, omdat zij gawegens hebben een bepaald gedeelte der voor Griekenland ontvingende gelden, den afgevaardigden te Londen of der regering van Griekenland zelf in handen te geven, en omdat zij met den heer Galloway, over stoombooten voor de Grieken, contracten hebben aangegaan zonder voorafgaand onderzoek. Van de zes stoombooten, die bij hem besteld zijn geworden, is er eerst eene, de Perseverance, uitgelopen; twee liggen er in eenen onbruikbaren staat op de Theems, en met de drie anderen is nog geen begin gemaakt; terwijl b. v. eene fraaije en geheel voltooide stoomboot, de Valencia, welke daar nevan in de rivier lag, voor 11,000 p. st. hier is verkocht geworden, en even als andere had kunnen worden aangekocht.

De Grieksche regering (zegt men in dit geschrift) had hare afgevaardigden alhier, opgedragen, haar van 8 fregatten, die ter wederzijds 15 stukken voerden, te voorzien, aldus luidt het 2. artikel hanner instructie van den 12. Augustus 1824; doch nauwelijks was de gekleening met de heeren Ricardo gesloten, of eenige Philhellenen van groot aanzien, die men volstrekt in eene goede gezindheid moest houden, dreven de afgevaardigden zoodanig in het naauw, dat zij den generaal Ch. Dillemand, als gevolmagtigde tot deze gewichtige zaak, naar Nieuw-York moesten zenden; terwijl die taak veel beter voortgevoerd zou geweest zijn aan een koopmans-bedrijve, die zich met veel minder dan 120 p. st. in de maand zou vergenoegd hebben, en zijnen last veel beter zou gekend en ten uitvoer gebracht hebben, dan de generaal der kavallerie en adjudant van Napoleon.

Dan men beweerde, niemand was daartoe beter geschikt, dewijl hij in Amerika was geweest, toen dat beruchte Champ d'Asyle zou worden tot stand gebracht; enkel een middel voor zekere hoofden der onderneming, om groote sommen gelds, ten koste van de liberalen uit Europa, tot hun eigen voordeel aan te wenden. Een tweede gewichtige grond, welchen zij aanvoerden, was Lallemands persoonlijke kennis met den destijds zich in Amerika bevindenden generaal Lafayette, met wien hij veel ten behoeve van Griekenland zou kunnen bewerkstelligen enz.: In het kort, velen beschouwden in hem reeds een tweeden Napoleon, tot heil van Griekenland. Toen hij, met alles ruim en gemakkeijk toegerust, zich te Nieuw-York bevond, van de voorschriften, zoo wel van de Grieksche regering, als de zich alhier bevindende afgevaardigden, voorzien, vond hij het beter, de fregatten onder zijn opzigt te laten bouwen, dan reeds geheel gereed liggende te koopen en daarmede Griekenland zonder tijdverlies bij te staan. Alle zijne brieven spreken van de grootste bezuiniging en de dringendste noodzakelijkheid om de fregatten naar Griekenland te zenden, doch hij vond ook, dat het veel

